

CAO News 9

Horolezecký časopis severočeského regionu

[HTTP://CAODC.WEBPARK.CZ](http://CAODC.WEBPARK.CZ)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ)

Ročník 4, číslo 9

Září 2002

O LIDSKÝCH RADOSTECH...

**Hermann
Buhl**

*„Skutečný horolezec,
má z lehké túry nebo
vycházky
stejně upřímnou
radost,
jakou prožívá, když se
pohybuje
na hranici lidských
možností....“*

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
- ✓ Matterhorn (again)
- ✓ Chata na Božni
- ✓ Holanský dostavník
- ✓ Lezení na Istrii
- ✓ Velká Ostrovská stěna
- ✓ Střípky
- ✓ Krátce z domova
- ✓ Okénko HK Varnsdorf
- ✓ Čeká nás a další...

Pohled na Matterhorn od jezera Schwarzsee, © 2002, DiGiFoto Zdeněk Vaishar

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Srpnová členská schůzka CAO Děčín proběhla 7.8.2002 v restauraci Za větrem. Sešlo se nás poměrně hodně, z Povrlů dorazil i **Karel Bělina**. Schůze se zúčastnili i milí hosté **Zuzka, Vláďa** a **David Nehasilovi**. Zuzka s Vláďou přinesli navíc ukázat pěkné fotografie z Dolomit, kde během pár dní vystoupali na mnoho třítisícových vrcholů.

Program schůze byl následující:

- **CAO News č. 8.** Rozdáno srpnové číslo, články a náměty pro příští čísla, fotografie atd.
- **MHFF 2002**, 22.-25.8., Teplice. Informace a program festivalu horolezeckých filmů.
- **Cyklistické časovky.** Příprava podzimní části oddílových časovek na 100 km a do vrchu.
- **Přijetí nového člena.** Do oddílu se přihlásil **Jan Šmíd** z Děčína. Byl přijat jako čekatel.
- **Různé.** Fotografie z proběhlých akcí, promítání fotografií z Matterhornu na notebooku, krátké filmy z lezeckých akcí, plány na další víkendy, volná zábava..

V srpnu jsme poměrně hodně lezli. Kromě Ostrova, Labáku, Tisé, Rájce a Bělé, jakožto domovské oblasti, jsme navštívili například Roviště, Skály u Heřmánek, Kyjovské údolí, Skály ve Sloupu a Svojkově, Hruboskalsko či Skály u Radvance. Také se tvořily nové cesty, nejvíce, jaký div, jich vytvořil opět **Karel Bělina**.

V polovině srpna bylo i děčínsko krutě zasaženo **katastrofálními povodněmi**. Voda v Labi vystoupala na 12 metrů a ničila vše, co jí přišlo do cesty. Zcela pod vodou skončilo Hřensko. I nepatrný potůček, který jindy protéká Ostrovem a napájí místní rybníčky dokázal strhnout boční betonové stěny u bazénu v kempu Pod Císařem.

Kvůli záplavám byla zrušena celá řada plánovaných akcí, neuskutečnil se ani zájezd do Dolomit.

Ještě koncem srpna zůstává od světa odříznutý Dolní Žleb a Hřensko. Voda sice již opadla, zanechala však za sebou neskutečnou spoušť a obrovské škody...

Good Climbing Adventure and Outdoor!

Příští oddílová schůzka CAO Děčín se bude konat ve středu 2. října 2002 v restauraci Za Větrem v Děčíně Škrabkách od 18.00 hodin.

Matterhorn (again)

SV hřebem na vrchol symbolu Alp...

Cestr, Chára, Uher, Vaishar
CAO Děčín

Když se řekne Alpy, leckdo si vybaví onu ušlechtilou siluetu tak nadpozemsky čnící přímo nad zelenými údolím v srdci Wallisských Alp. Siluetu nejzobrazovanější hory Matterhornu. Není divu. Matterhorn bývá často označován za nejkrásnější horu světa, symbol Alp, je námětem mnoha obrazů, plakátů, reklam i písní, každý jistě slyšel sugestivní popis prvního tragického výstupu na jeho vrchol atd. Je to prostě výjimečná hora a je krásná.

Vylézt na vrchol Matterhornu je snem nejen každého horolezce, ale i milovníka hor. Je to „povinná“ túra.

Den před výstupem.
Zleva Vaishar, Chára, Cestr a Uher.

Co ale ještě napsat o vlastním výstupu když už byl nesčetněkrát popsán a přesto je pokaždé jiný? Nebudeme popisovat krok za krokem, spíše se pokusíme horu přiblížit prostřednictvím různých postřehů a pocitů nás zúčastněných.

Dva z nás (Chára a Uher) již v minulosti na jeho vrcholu stáli, všichni čtyři jsme v roce 1999 dali pokus na Italském hřebeni. Přesto nás zaskočilo, jak dramaticky se změnila obtížnost výstupu díky aktuálním podmínkám na kopci. Týden před našim příjezdem přišlo po celé střední Evropě, v Alpách od 3.500 m n.m. sněžilo. Lilo a sněžilo ještě den před našim výstupem. Odpoledne najednou vylezlo slunce a opřelo se do stěn takovou silou, že po skalách stékaly vodopády vody. V okamžiku, kdy se slunce přehouplo přes JV hřeben a tedy východní stěnu pokryl stín, veškerá voda v mžiku umrzla. Dva dny mělo být hezky. Rozhodli jsme se pro výstup.

Ráno žádné šňůry vůdců a jejich klientů. Ani jeden. Cítili jsme, že asi moc dobře vědí proč, neboť jindy táhnou klienty vzhůru v lečjaké slotě.

Mačky přišly ke slovu už asi 200 m pod Solvay hütte, ale stále to šlo. Jediný problém byl se Zdenálovo „hnačkou“. Problém byl úspěšně odložen na Solvayce.

Zdeněk Vaishar odchází „odložit“
problém... Solvay hütte 4003 m n.m.

Vážnější situace nastala na konci fixních lan, tam, kde se obvykle nasazují mačky a v poklidu se oněch závěrečných 200 metrů k vrcholu dojde. Nás čekala téměř kompaktní ledová strmina jemně posmrkaná prachovým sněhem. Zbraně do ledu neměl nikdo, došlo na pracné vysekávání chytů a stupů. Těch čtyřikrát padesát metrů mezi štandy, většinou bez jediného jištění, bylo zkouškou odvahy a také žroutem drahocenného času.

Jaroslav Uher, Milan Uhde Cestr, 23.7.2002, vrchol Matterhornu 4478 m n.m.

Vrchol. Stojíš na nejvyšším vytouženém místě té úžasné hromady kamení a vono nic! Pohled na ledovou stěnu a vědomí, že jinudy to dolů nejde, nikoho nenechá řádně vychutnávat pocity blaha, takové ty pohledy do dálky apod.

Jakmile se dolů neschází, ale slaňuje, je téměř jisté, že vás zastihne bivak. Zastihl i nás zhruba ve výšce 3.750 m n.m.

Bivak na horách je stejně zvláštní věc. Do poslední chvíle se ti do něj nechce. Pak se s tou myšlenkou pomalu smíříš a začneš pracovat na tom, aby byl co nejpohodlnější. My si nad stometrovou ledovou skluzavkou vysekali místečko sotva na sezení, hlavy nám (kromě blembáků) chránil zaklíněný balvan. Zabalili se do všeho, co jsme v kletrech našli, zaklínili se patami proti tomu tobogánu a ponořili se do svých myšlenek. O spaní nemůže být ani řeč, možná, že si párkrát klímbneš, to je všechno. A nastupuje ta prazvláštní relativita času. Zavřeš oči, myšlenky letí jako o závod, máš pocit, že sis na chvíli schrupnul, mrkneš na hodinky a ono se odvalilo stěží pár minut. Nádhera. Nechtěný bivak prostě opravdu nikdo nevyhledává, ale nejlépe se na ně vzpomíná!

Bivak, Matterhorn, asi 3750 m n.m.

Jó, na úpatí, to jsou jiné pocity! Sundáš blembák z upocených vlasů, vyskrkneš jedním lokem plechovku piva, kamarádům potřešeš rukou se slovy „Dole zdar!“ a teď teprve tě začne polévat kýžená vlna spokojenosti.

Pak ležíš v údolí nahatej v trávě, hřeješ se na sluníčku, pořád čumíš na ten „TVŮJ“ kopec a najednou – co to?!

Polehouchku se z hlubin tvojí makovice vytrácí vzpomínky na ty zpocené záda pod těžkou krysou při vynáše, nebezpečné kroky po ledové glazuře vysoko nad partákem, na tu nesmírnou kládu v bivaku, na rozbolavělá kolena z nekonečného sestupu a někde ze zadu se začíná vynořovat taková malinká nenápadná myšlenka na nějaký ten další kopec...

A to je pohádky konec...

Dne 23. července 2002 stanuli na vrcholu Matterhornu 4.478 m n.m.
Milan Uhde Cestr, Jiří Houba Chára, Jaroslav Uher a Zdeněk Vajsharó Vaishar.

Chata na Bořni

aneb řezané pivo ala Borschen...

Jiří Chosé Šťastný
 Horoklub Chomutov

Jelikož byly na neděli hlášeny přeháňky, vyrazili jsme po delší době opět na Bořeň. Chvíli jsme lezli na jihu, když začalo být vedro, tak jsme se přesunuli na západ, odkud nás odpoledne vyhnal déšť.

Při sestupu jsme se nechali nalákat nabídkou hotových jídel, umístěnou před hospodou. Docela nám vyhládl, tak proč neotestovat nové nájemce chaty Bořeň. Na stolech leží propagační letáky v němčině, inzerující služby podniku Schutzhaus Borschen. Podle internetové adresy www.borschen.de soudím, že majiteli jsou Němci, nicméně obsluha je česká. Asi po pěti minutách se k nám dostává paní vrchní a ptá se, jestli budeme jíst. Sdělujeme jí, že bychom rádi a dozvídáme se, že má jen dva jídelní lístky, takže musíme chvíli počkat. Nikam nespěcháme, tak proč ne.

Ale můžeme si zatím objednat pití. Viděl jsem jí, jak nosí tmavé pivo, tak si objednávám řezané. Nestíhám se divit, když mi Budvar řízne Colou! (Dost hustý! Pozn. redakce.) Prý to tak dělá pořad a Němci to mají rádi.

Asi tak po půl hodině se k nám dostává jídelní lístek. Nabízí čtyři druhy polévek, asi deset hotovek a spoustu minutek v cenových relacích od 50,- Kč výše. Vyberáme tedy polévku a hotovky a sdělujeme to panu vrchnímu. Ten s naším požadavkem odchází do kuchyně, odkud se po chvíli vrací s tím, že polévky nejsou žádné a z hotovek je jen guláš a vepřová. Dáváme si tedy guláš a vepřovou a čekáme další půlhodinu, než nám to přinesou. Další přání už raději neriskujeme. Jídlo bylo sice dobré, ale ne moc teplé.

Měl jsem pocit, jakoby otevřeli před nedávnm, protože působili dost amatérským dojmem. Na to, že vevnitř bylo asi patnáct lidí a venku seděli čtyři, to ty dva celkem nestíhali. A to měli v kuchyni kuchaře.

Doufám, že se do toho rychle dostanou nebo že je rychle vymění, protože takhle by to dál nešlo.

Holanský dostavník

aneb Drsná výuka lezeckého éléva...

Drahoslava Makůvka Říhová & Pavel Hobulák Kala
Děčín

Z práce a vláčku „Hi-ka-ri“ do Zahrádek, nekonečnou cestou polní, první rybník a pak již Holany a folk a známé ksichty. Vstupné kapitalistické – demokratické, pívko a klobása též. Hudba, klídek, pohoda, bivak u cesty v zahrádkářské kolonii.

Ráno nechť jít pěšourem do Roklice, tak radši k rybníku, kde začíná výuka lezení mou postavičkou pro kámošku Drahoslávku Makůvku Říhů. Lekce první: traverzik cca 10 cm nad H₂O Holanského rybníka tam i zpět. Lekce druhá: pokus o přechod potůčku (hloubka 5 cm, jen po šutrech – čas 45 min). Lekce třetí: pokus o plavání – Makůvka uplavala celkem 2,5 m, přitom si o vodu rozbila špičku nosu a natrhla ret. Lekce čtvrtá: byla vyslána s plecháčkem, aby donesla lesní plody (testík, zda se užíví v lese). Závěr – neužíví. Nic. Jen prázdné dno hrnku na mne smutně zíralo...

Raději zpět na bezva mjúzík. K tomu řeči, že je pod mrakem a u H₂O se neopálí. Nevěřila mi, tak to má. Slaběj ůžeh, ramena a vejstřih jak rak, o nožkách nemluvě. Jinak celý tílko, jak ředitel vápenky...

Bohužel už neděle, to to letí. Makůvka v noci brutálně chrápe, ale ráno tvrdí, že ne, že to ti kluci odvedle... Snídáme pytlíkačku Knorra, poklízíme binec a protože se Makůvka furt vytahuje, co se se mnou nachodí (za den cca 5 km), tak jí protáhnu z Holan po staré cestě - rákosí, komáři a stromy s miliony blum (fakt). V podzámčí Zahrádek prolézáme sklepy ve skalách, no a konečně silnice do kopce a hlavně, Makůvka v kopci NEMLUVÍ! To je úleva, neboť jinak toho nakecá! Humor ji přechází ještě více na hřebenu, když vidí, či spíš nevidí, kde až se rýsuje Česká Lípa. Ale zvládla to. Za to jí dík. (Jo, a nenápadně jsem jí do báglu přibalil nějaké to kilo navíc - nasbírané plody a dvoulitrovou láhev plnou vody = lekce pátá: vysokohorská vynáška...)

Závěr:

Byla to pohoda. Ještě po třech dnech toho máme plnou hlavu, muziky, příjemných lidí, fajna. Prostě žijte, lezte a hlavně pište dál.

A jinak se stavte v restauraci „U Říhů“ pod strojní průmkou na Letné na pívko (Krušovice) a na pokec. Paní vedoucí vás ráda uvidí a potlachá. Ale bacha – je děsně hodná, ale děsně děsně ukecaná!

Toto berte jako pozvánku do příjemna a stačí se poptat po Makůvce, že vás zvu za ní i já.

Hore zdar! Pavel Hobulák Kala

Lezení na Istrii

Tři lezecké oblasti na severu Chorvatska

Jiří Chára

CAO Děčín

Během naší letošní dovolené v chorvatském letovisku Matulji na Istrijském poloostrově jsme navštívili několik lezeckých oblastí. V lezeckém průvodci jich je popsáno 11, ale skály jsou na Istrii takřikajíc na každém kroku. Léto je ovšem pro lezení v Chorvatsku nejméně vhodné období.

Vranjska Draga

Jedná se o hluboké údolí pod svahy vrcholu Učka. Voda a vítr zde vymodelovaly neskutečně tenké skalní věže a jehly obklopené vysokými kolmými stěnami. Přestože potenciál oblastí je obrovský je zde popsáno „jen“ asi 60 výstupů, většinou mezi 6a až 6c+. Lezení zde odstartoval v roce 1931 slavný Emilio Comici výstupem na věž Veliki Toranj. Dnes zde působí především mladí lezci z nedaleké Rijeky. Zde se nachází také dvacet metrů vysoká věž Svijeća (*Na snímku*).

Orientace: Na všechny světové strany, ale většina cest vede přeci jen v jižních stěnách.

Kdy oblast navštívit: Nejvhodnější je jaro a podzim. Zima je také vhodná, pokud nejsou větrné dny. V létě se dá přežít pouze v severních stěnách!

Charakter: Šedý pevný vápenec, převážně plotny. Jištění nýty, slaňovací řetězy. Na věžích nejsou vrcholové knihy.

Ubytování: Nejbližší kemp je v Raspadalici. Bivakovat se smí nad údolím, ale vzhledem k relativní odlehlosti oblasti od civilizace není s bivakem problém ani jinde.

Veli vrh

Malá ale velice pěkná oblast. Nachází se vysoko v horách nad městem Rijeka v regionu Drenova nad tzv. Petrolejskou cestou. Borci z Rijeky zde vytvořili necelou dvacítku perfektně odjištěných cest pro začátečníky i středně pokročilé lezce (5a až 6c+).

Orientace: Stěna je orientována na SV.

Kdy oblast navštívit: Lézt lze celoročně. V létě však slunce svítí do stěny až do 14 hodin!

Charakter: Šedý, velice pevný vápenec, převažuje plotnové lezení. Jištění nýty, slaňovací řetězy.

Ubytování: Nejbližší kemp je v Opatiji. Bivakovat by se dalo i v okolí. Nerozdělávat oheň!

Mošćenička Draga

Krajinově úžasná oblast ve svazích hor nad malou rybářskou a turistickou osadou Mošćenička Draga. Kolem dokola lesy, úzká údolí, jeskyně s výhledem na modré moře s ostrovem Lovran přímo naproti. Jako v pohádce. Ale v létě raději ne, přestože dva sektory jsou orientovány na sever.

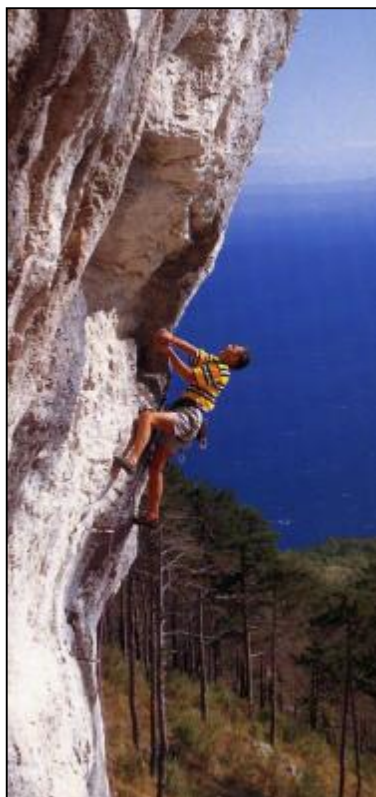
Orientace: Dva sektory na sever, dva na jih.

Kdy oblast navštívit: V průvodci bylo uvedeno, že celoročně. Ovšem v létě je samotná cesta na kopec dost náročná!

Charakter: Pevný vápenec. Ve dvou sektorech (A a B) je šedý vápenec s množstvím stalaktitů, v dalších sektorech převládá žluto červený vápenec. Stěny jsou převislé s malými dírkami. V převislých partiích jsou cesty od 6b do 7c, v kolmých stěnách či na položených plotnách jsou cesty od 5c do 6c+.

Ubytování: V kempu v osadě Mošćenička Draga. Bivakovat lze i u parkoviště, které slouží jako výchozí místo do skal.

Užívejte u slobodi koju nam penjanje nudi!

Klasické cesty na Velkou Ostrovskou stěnu

Jiří Chosé Šťastný

Horoklub Chomutov

Ne vím, pokolikáté už stojím pod Velkou Ostrovskou stěnou a obdivuji ty nádherné linie cest, na které asi nikdy nebudu mít, když mě napadá, že bych si mohl alespoň vylézt některou z lehčích cest, které tu vedou. Podle průvodce to jsou: **Sokolík VI** (od Budína z roku 1965), **Cesta velké lásky VI** (od Tschunkeho z roku 1967), **Obezita hrozí VI** (od Matrase z roku 1969) a **Zelený čtvrtek VII** (od Karla Běliny z roku 1983). Poslední jmenovanou cestu jsem už lezl vloni a musím říct, že cvaknout druhý kruh je celkem infarktový zážitek.

Letos tedy mířím do levé části stěny, kde mají společný nástup Cesta velké lásky a Sokolík (v průvodci obojí s hvězdičkou). Nastupuji po hraně, pak přechod doprava do sokolíku a jím na vrchol přílepku. Zde se cesty dělí, dávám tedy druholezcům vybrat. Volba padá na Cestu velké lásky a tak začínám traverzovat celou stěnou doprava. Uprostřed traverzu jsou velké hodiny, které mám ovšem u nohou, takže není až tak jednoduché je provázat. Zdařilo se a dalším traversem dolézám ke spáře v pravé části stěny, kde je první kruh. Při dobírání Marušky si prohlížím spáry nad sebou a musím říct, že odsud nevypadají zadarmo. Pro jistotu dávám ještě nad kruh smyčku a sokolíkem dolézám na konec první spáry. Teď je potřeba přelézt do té vedlejší, která bere také na sokola, ale stejným směrem. Naštěstí je v ní vevnitř ukrytý dobrý chyt, takže bez problémů přelézám a valím výš. Procvakávám fixní smyčku, přidávám ještě jednu a přecházím doprava do stěny. Tou už bez problémů dolézám na vrchol. Když si vybavím, s jakým vybavením to tenkrát lezli, tak v duchu smekám klobouk.

Příští víkend jsme opět v Ostrově a tak vzhůru pod Ostrovskou. Tentokrát nalézám v pravé části, kde začíná Obezita hrozí (Viz fotografie.). Namísto abych šel spíše nahoru a pak traverzoval ke kruhu to k němu hrnu šikmo, čímž si způsobuji horké chvílky hned na začátku. Od kruhu pokračuji traversem za hranu. Chyty nic moc, navíc mírně v převisu a ke spáře pořád daleko. Svinča s LeTošem sedí o kousek dál u kruhu Cesty velké lásky a čekají jak supi, kdy vypadnu a mohutným obloukem zmizím za hranou. Z posledních sil dělám na hraně

ještě jeden krok nahoru a z lepšího chytu dosahuji do spáry. To je úleva, visím za žáby a vydávám ten „šestkový překrok“. Zandávám pochybné smyčky a valím sokolíkem ke kruhu. Konečně jsem u něj a při dobírání Marušky mám čas si to promyslet. Asi jsem to šel příliš nízkou. Maruška to tedy zkouší o něco výš, ale taky se na to příliš netváří. Pokračuji traversem od kruhu zpět za hranu a snažím terénem dolézáám na vrchol. Pak ještě házím lano Matějovi a Svinčovi s LeTošem. Každý zkouší od prvního kruhu traverzovat v jiné výšce, ale nikomu to za šest nepřípadá. Asi byla tehdy jiná doba a tvrdší klasifikace. Nebo jsme na klasické cesty už příliš změkli my?

Do třetice vyrazí Svinča v neděli na poslední z vybraných cest: Sokolík. Nebyl jsem u toho, ale podle jeho slov ten sokolík vůbec nešel lézt na sokola, čemuž odpovídaly jeho „orvané“ ruce, jelikož to celé lezli jako spáru.

Jsem rád, že už vím, jaké jsou Ostrovské klasiky a myslím, že kromě Cesty velké lásky ty ostatní už asi nikdy nepolezu...

Zápis z celostátní Vrcholové komise pískovcové skály, konané dne 28. 6. 2002 v Adršpachu

Členové: Předseda Petr Hejtmánek, Jiří Malík VK Adršpach, Milan Zedník VK Příhrazy a Drábky, Vladislav Nehasil VK Labské pískovce.

Hosté z VK ADR: L. Beneš, T. Racek, M. Mach, S. Lukavský, J. Adamec, P. Hrubý, P. Slezák,

Ostatní hosté: J. Šrůtek, J. Paul, P. Mocek

Schůze je usnášenischopná.

Hejtmánek – přečetl jednotlivé body návrhu výjimky, za kterých je možné provádět prvovýstupy za pomoci horního jištění. V diskusi bylo navrženo několik malých změn. Bod č. 2) – zrušit stupeň, od kterého je možno žádat, tj. IXa., bod č. 3) doplnit, „v 12ti měsíční lhůtě má kdokoliv právo osadit následující jištění s dolním jištěním“, bod č. 4) lezec, který v 12ti měsíční lhůtě osadil jištění s dolním jištěním, je automaticky autorem cesty. Opravená výjimka je součástí tohoto zápisu.

Na závěr diskuse proběhlo hlasování, s tímto výsledkem: **ANO 4 hlasy, NE 1 hlas, Nepřítomen 3 hlasy.**

Hejtmánek na žádost Malíka o metodický postup pro penetraci pískovců sdělil VK, že na FHF proběhne setkání s Günterem a dalšími německými lezci, kteří seznámí zájemce se zkušenostmi a výsledky s touto ochranou skal.

Beneš – navrhl zakázat pačokování cementovou směsí a začlenit tento zákaz do pravidel lezení. Tento způsob se ukázal jako velice nevhodný a neúčinný. Text: „Pokud prvovýstupce použije při výstupu k zpevnění cesty cementovou směs, nebo jiný neschválený tmel, nebo tekutinu, bude mu tato cesta zrušena, jištění odstraněno a opravené chyty vyrovnány schválenou směsí pro opravy pískovců.“

Hejtmánek - předvedl nerezový kruh schválený pro osazování do pískovcových skal. Cena za kruh, včetně lepidla je cca 400,-Kč.

Malík – upozornil na to, že nejen v Ádru by se měli lezci při udělování výjimky přihlásit k likvidaci nepůvodních dřevin ve skalách – v Ádru např. vejmutovka. Tím by lezci prokázali užitečnost i z hlediska ochrany přírody a výjimka by byla snáze udělena.

Bylo dohodnuto, že VK Ádr připraví návrh pro novelu pravidel, aby byly odstraněny jejich nedostatky.

Zapsal: L. Beneš a J. Malík

Starý hřib u Heřmáněk

aneb Malý tip na výlet do Dubských skal

Láďa Vörös – Jiří Chára

HO Bořeň – CAO Děčín

Láďa Vörös z HO Bořeň mi jednoho letního dne zaslal nádhernou fotografií věže Starý hřib u Heřmáněk. K fotografii poznamenal:

„Pokud se ti bude líbit, klidně ji šoupněte do vašeho časopisu CAO News. Standa Eminger, myslím, už dodával některé mé fotografie (např. Vrápence), které jste otiskli. Tuto věž mám nafocenou i z jiných pohledů, které můžu dodat. Věž sloužila Karlu Saudkovi za předlohu pro namalování onoho obrázku na zadní straně průvodce po Dubských skalách. On se s ním zná dobře Radek Mikuláš z Prahy, tak to nechal od něj namalovat. Na věž jsme bohužel nevyšli, protože nebyl čas. Každá z cest na vrchol, ale stojí za to. Buď nejištěno (VIII v lámovém terénu) nebo VII s jedním moc pěkným krokem na ničem a za nic... Já doufám, že se někde potkáme ve skalách, protože tvoje kresby houby ve vrcholovkách jsem našel na kdejaké zastrčené věžičce Dubských skal. Zatím ahoj Láďa.“

Ta krásná fotografie mi nedala spát, a tak hned následující víkend směřovala naše cesta do Heřmáněk. Ze všech stran notně převíslá věž stojí celkem nedaleko od silnice. Vylézt na ní je ovšem opravdu problém. Vybral jsem si Starou cestu VII. Nástup ze sedýlka šikmo doleva pod převis k hodinám, přes lámavý a solivý převis na římsu a mírně doprava ke kruhu. Až sem to šlo bez problémů (kromě pískoviště ve vlasech a na zpocených zádech). Od kruhu popis velí šikmo doprava na vrchol, ale tady mé pokusy troskotají. Našel jsem sice místo pod převisem, kde zřejmě býval stup, ale teď tam místo něj je jenom solivá kolmá ploška. Vidím již téměř vrchol, chytat bych měl kruché tenké hodinky těsně pod ním, ale solivá skála bez chytů mě nepouští. Metr a půl od cíle potupně a nespportovně nahazují slaňák...

Zajímalo mě, které cesty se sem lezou a jak často. V knize je všeho všudy 19 zápisů, většinou Starou cestou. Poznámky některých dvojek jako záhadné „jištění“ mě utvrzují v domněnce, že nejsem první, kdo kruh nahodil.

Kromě „Hřibu“ lezeme ještě většinu cest na Heřmáneckou věž. Nejhezčí z nich je údolní „Cesta Lazarů V“ přes jeden kruh v relativně nejpevnější části věže nebo cesta po levé údolní hraně také za V.

Lezení tedy v Heřmánkách nic moc, ale malebné okolí, klid a nezvyklá extravagantní věž rozhodně stojí za jednodenní návštěvu.

(DiGiFoto © 2002, Ladislav Vörös)

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

(VLADISLAV PRCEK NEHASIL, PAVEL KÝSA BECHYNĚ, ALENA VAJSKA VAISHAROVÁ)

Hřensko

Oddílová věž - Hejbní kostrou IX

22.7.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

V Z stěně trhlinou přes 2 kruhy a vpravo hranou na vrchol.

Oddílová věž - Vypadni z bufetu VIII

22.7.2002

Pavel Henke, P.Bechyně

Z balkónu v údolní stěně stěnou přes 2 kruhy, výše spárou na vrchol.

Věž Pastýřské stěny - Cesta pro orangutana VIIc

22.7.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Starou cestou k převisu a výše šikmým zářezem vlevo na hranu. Tou na vrchol.

Labské údolí – pravý břeh

Masív Malá bašta - Johanka VIIIb

13.7.2002

Michal Burda, R.Sedliský

V pravé části stěny přes 9 kruhů na vrchol (slaňák).

Masív Maják - Amore mio VIIc

2.7.2002

Michal Burda, R.Sedliský

Od 3.BH cesty „O sole mio“ stěnou mírně vpravo přes 6 kruhů na vrchol.

Vřesová věž - Včelí roj VIIIa

20.8.2002

Vladislav Mehasil, D.Nehasil, P.Bechyně, P.Henke

Z velkého balkónu na JZ straně stěnou při hraně (smyčky) přes převis (kruh) a hladkou stěnou na vrchol.

Horní jeskynní věž - Přímý směr VIIIb

24.8.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Podél J hrany (hodiny) přes 2 kruhy k dK „Jižní cesty“. Jako „Horní varianta“ na vrchol.

Koruna jeskyně - Loupežnická stěna VIIb

24.8.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Ve středu údolní stěny výšvihem a shybem, výše stěnou přes 2 kruhy na vrchol podstavce. Libovolně na vrchol.

Strážce Dolního Žlebu - Hrana klasiků IXa

25.8.2002

Vladislav Nehasil, D.Nehasil

Z údolní strany komínem (jako „Přímá údolní cesta“) asi 20 m do výklenku. Traverz vlevo na hranu a tou přímo přes 2 kruhy, výše jako „Májová varianta“ na vrchol.

Skopík – Sestřelený remorkér IV

14.8.2002

Jiří Chára, A.Chára

Z údolní strany (JZ) komínem do sedla (smyčka), šikmo vlevo na hranu a tou na vrchol.

Sluneční věž – Podňovej turista IX

17.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

V údolní stěně koutem, trhlinou a převisem přes 2 BH a spárou na vrchol.

Severní Tyršova věž – Břichobol IX

18.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Trhlinou vlevo od „Akustické“ přes BH ke 3. a 4. kruhu Akustické. Přímou přes 2. BH vlevo do spárky a stěnou ke K „Kondiciogramu“. Vpravo spárou do „Sonáty nevolníků“.

Masív Buková stěna – Bukvice VIIb

19.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke, V.Nehasil

J hranou a spárou ke kruhu. Vlevo hranou na vrchol.

Masív Buková stěna – Známa trojka VIIc

18.8.2002

Vladislav Nehasil, P.Bechyně, P.Henke

Od pravé údolní hrany zleva stěnou ke K. Sokolem k BH. Z police cestou „Bláznova kronika“ n.v.

Masív Sarajevská stěna – Bleší trh VIIIb

27.7.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

V S stěně z horního balkónu (vpravo od velkého koutu) hranou a stěnou přes 3 BH na vrchol.

Masív Sarajevská stěna – Vyšší moc VIII

4.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

V S stěně z horního balkónu (vpravo od velkého koutu) traverz vpravo po polici. Sokolem přes 2 BH do spáry a na vrchol.

Masív Sarajevská stěna – Arcivévoda IV

4.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

V S stěně z horního balkónu koutem a spárou na vrchol.

Masiv UMBAMBA – Přízemní komplikace VIIIb

(Masiv se nachází asi 40 m severně od Sarajevské stěny.)

3.8.2002

Pavel Bechyně, R.Horáková, P.Henke

V pravé části stěny do spárky a stěnou k borháku. Nad ním traverz vpravo a stěnou přes hodiny na vrchol.

Masiv UMBAMBA – Tatonka VII

3.8.2002

Pavel Bechyně, M.Kočárková, M.Raba

Hranou a spárou na vrchol.

Adršpach

Inseminátor (nová věž) – Šťastná jalovice VII

10.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke, M.Rusý, S.Krob

Z náhorní strany rajbuňkovou stěnou na vrchol.

Inseminátor (nová věž) – Lubričácký gel III

10.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke, S.Krob

Komínem do mezivěží a hranou na vrchol.

Morous (nová věž) – Ryšávkova III

10.8.2002

M.Rusý, S.Krob

Z náhorní strany komínem na blok a vpravo stěnkou na vrchol.

Inseminátor (nová věž) – Šťastná jalovice VII

10.8.2002

Pavel Bechyně, P.Henke, M.Rusý, S.Krob

Z náhorní strany rajbuňkovou stěnou na vrchol.

Tisá

Cimbuří - Kinder Garden VIIa

10.8.2002

Petr Kirchner x Tomáš Švihnos x Vladimír Pešek

Vpravo od cesty „Americké volno“ hranou přes 2 kruhy n.v.

Pevnost - Dětský den VIIIb

10.8.2002

Tomáš Švihnos x Vladimír Pešek

Vlevo od cesty „Óda na radost“ hranou přes 4 kruhy n.v.

Bělá

Želva – Fallout IV

9.8.2002

Jiří Chára, A.Chára

Nástup převislou JZ hranou, výše šikmo doprava stěnou na vrchol.

Rájec

Pohraniční roh – Tak si takhle zas po ránu pískám VIIIb

18.7.2002

Pavel Bechyně (jištěn)

V J stěně přes převis a spárkami přímo na vrchol.

Kobylák – Do sedel VII

18.7.2002

Pavel Bechyně, R.Havlát, S.Krob

Levou náhorní hranou na vrchol.

Košský handlíř – Zlatá ostruha VII

18.7.2002

Pavel Bechyně, R.Havlát, S.Krob

Pravou údolní hranou na vrchol.

Košský handlíř – Konina V

18.7.2002

Pavel Bechyně, R.Havlát, S.Krob

V pravé části údolní stěny spárou na vrchol.

Košský handlíř – Chomout III

18.7.2002

Pavel Bechyně, R.Havlát, S.Krob

V pravé části komína komínem a spárou na vrchol.

Bílinská věž – Radosti metařů IV

18.7.2002

Pavel Bechyně, R.Havlát, S.Krob

V levé části S stěny na vrchol.

Nosatec – Nudle jako řemen VII

18.7.2002

Pavel Bechyně, R.Havlát, S.Krob

Rozporem a JV hranou na vrchol.

Mechová věž – Madlo kde je madlo VI

18.7.2002

Pavel Bechyně, R.Havlát, S.Krob

Středem S stěny a spárou na vrchol.

Mechová věž – Je libo salátek? III

18.7.2002

Pavel Bechyně, R.Havlát, S.Krob

Středem JZ stěny(hodiny) na vrchol.

Srbská Kamenice a Všemily

KyKaMa – Manu Cho AF IXc

OPRAVA!

22.6.2002

Petr Slanina x Jiří Slavík x Jiří Novák

Jako cesta Atlantis k I. K. Doprava ke druhému K. Dále pod převis a jím přes další 3 kruhy k poslednímu K na Atlantisu.

(Poznámka: V minulém čísle CAO News jsme OMYLEM u tohoto prvovýstupu uvedli jméno Stanislava Lukavského, místo Jirky Nováka. Chyba se stala při interpretaci uvedených přezdívek – Špek x Prcas x Cikán. Oběma lezcům se omlouváme. Redakce CAO News)

ŠUŠKÁ SE...

Ø Nic, co by stálo zato, protáhnout to bulvárem ...

STRÍPKY

ROMEO a JULIE po Česku

MICHAL KAREL ŽELEZNÝ, CAO DĚČÍN
SRPEN 2002

A HO J CAO!
Předkládám vám fotografii (bohužel jen z videa, takže ta kvalita nic moc) jednoho tuze zamilovaného páru. Pokud v jednom z líbajících poznáváte významného lezce, člena CAO Děčín **Vlastu Domese**, nespletli jste se...

*Láska je procitnutí z komatu srdce
procházející konečky vlasů
a zasahující plnou silou duší...*

S Josefem na Bobrech

JAKUBY U NEBOČAD
19.8.2002

V pondělí 19. srpna se **Jan Josef Palivec** vypravil na cyklistickou vyjížďku podél sotva opadlého Labe. Po cestě se zastavil pro Jirku Cháru a společně pokračovali přes Nebočady do Těchlovic, kde ještě stále vězela 70ti metrová nákladní loď (250 tun) po povodni přímo přes silnici.

Mnohem větší překvapení je ale čekalo před obcí Jakuby. Těsně u okraje silnice seděl statný bobr (dobrých 25 kg) a vybíral si ze spadáných jablek to nejchutnější. Cyklisté zastavili asi dva metry od zvířete a pozorovali jeho počínání. Nezdálo se, že by ho přítomnost dvounožců na dvou kolech nějak vzrušovala. Vybrané jablko vzal do tlamy a kolébavým ležérním krokem odcházel strništěm k blízkým křovinám. Jeho masitý plochý ocas zanechával v povodňovém bahýnku hlubokou brázdou.

„Tak voni ti zelení teroristé nekecali. Von tu fakt žije bobr!“ poznamenal nevěřičně Josef...

KRÁTCE Z „DOMOVA“

Příprava na Pamír

Jan Švihnos (CAO Děčín) se počátkem července věnoval přípravě oddílového kolegy **Ivana Náhlíka** na Pamír. Jak takový jeden den vypadal v praxi? Nejprve lezení v Ostrově, odtud rychlý přesun k Labi a vytrvalostní plavání v řece. To vše se závěrečným posezením u Karla Benedikta...

E-mail z Pamíru od Ivana Náhlíka

Ahoj Jirko, konečně jsem se dostal k internetu. Pik Lenina byl velmi náročný. Dobře jsem se vyrovnal s výškou. Poslední úsek ze třetího výškového tábora jsem šel dne 11.8.2002. Bylo to velice náročné za mrazu asi kolem -20°C. Dostal jsem se naprosto vyštavený do výšky 7090 m n.m. dle výškoměru a pak nastal zvrát v počasí, který mi již nedovolil pokračovat výše (upřímně řečeno měl jsem toho i tak dost). Na vrcholu jsem tedy nebyl, ale **Myšákův (Milana Myšíka, pozn. redakce)** rekord z Akonkaquy jsem hladce překonal. Až přijedu, napíšu více podrobností do CAO News. Vracím se 23.8. Nyní si lížu rány u jezera Izyk Kul v Kyrkizii.

Ivan Náhlík, CAO Děčín, Izyk Kul.

Šárka Jirkalová v Bělé

Šárka Jirkalová (Děčín - Březiny) se stále častěji objevuje v zápisech ve vrcholových knihách různých věží. Vypadá to, že již zcela přebrala štafetový kolík po svém otci Vladimíru Pittbullovi Jirkalovi, který lezení a hory, jak se zdá, pověsil na hřebík. Mezi Šárčiny nejoblíbenější cesty zřejmě patří Varianta Jižní cesty na Sestry. ...

Pochvala pro webmastra Kudrnáče...

Ahoj, musím Vám pochválit super webové stránky! Jsem ráda, že jsou ještě horolezci jak se patří. Občas, když si čtu ve stránkách ostatních klubů a oddílů, připadá mi, že se jenom honí za vrcholy, ale požitek nikde. A sranda už vůbec ne :o)

Tak hodně síly a humoru při dalším dobývání!!!

Lezení zdar!

Mgr. Radka Bartošová
protidrogová koordinátorka MČ P7

V kurzu jsou nejznámější věže

Poslední dobou se do popředí zájmu aktivnějších tvořičů cest dostávají vyhlášené nejznámější a nejkrásnější věže, zejména v Labském údolí. Nových cest se dočkaly Tyršovy věže, Vojtěch, Horní jeskynní věž nebo Strážce Dolního Žlebu. Tvoří zde především **bratři Nehasilovi**, dvojice **Pavel Kýsa Bechyně s Pavlem Bukým Henkem**, či tým z HUDY sportu **Michal Burdych Burda s Rost'ou Sedliským**. Levý břeh mají pod kontrolou **Pavel Pavouk Černý s Pitrsem Laštovičkou a Fanyem Hochwalderem** a skupina **Tomajda & Ondra Company**...

(Na snímku Jardy Uhra je věž Vojtěch)

Pamětníci počátků lezení v Labském údolí stále aktivní

Páni horolezci ve skalách! Obdiv si zaslouží páni **Günter Schneider** a **Láďa Ryska** z HK Děčín, kteří ve svém věku stále nachází dostatek chuti i sil k lezení na oblíbené věže v Bělé či Labském údolí...

Daniel Hölzl na Elbrusu

Hned několik horolezců z CAO Děčín se v letošním roce dostalo vysoko přes pět tisíc metrů nad mořem! Nejprve počátkem roku to byl **Karel Bělina**, když s **Jörgem Nescheidou** v Mexiku zdolal štít Pic Orizaba 5.700 m n.m.; v Pamíru si slušný výškový rekord udělal **Ivan Náhlík** na Piku Lenina (7.090 m n.m.) a **Dan Hölzl** vylezl normálkou na Elbrus 5.642 m n.m. Přičteme-li k tomu další čtyřtisícovky vylezené v Alpách, můžeme už teď letošní rok na horách hodnotit jako velice slušný...

Nové cesty na Eigeru

Minule jsme se zmínili, že v loňském roce vznikly dvě nové cesty na Matterhorn. Od minulého léta je i neblaze proslulá severní stěna Eigeru bohatší o dvě zcela odlišné cesty. První je cesta „The Young Spider“ od dvojice **Steck - Siegrist**, která vyžaduje ovládat celý repertoár od lezení ledů, mixů až po lezení v nepevné a rozbité skále. Lézt by ji měli opravdu jen lezci s „kompletním repertoárem“. Naproti ní, do úplně jiného světa, nastupuje nová cesta dvou Švýcarů z Luzernu – horských vůdců **Bernda Rathmayra** a **Reta Ruhstallera**. Jejich výtvar s názvem **Deep Blue Sea** je čistě sportovní lezecká cesta v 300 metrů vysokém převislém pilíři se skalou vynikající kvality. Pilíř takové kvality by se dal očekávat spíše v Rätikonu anebo ve Verdonu, a přeci – i příroda může být někdy náladová – jedná se o **Genfer Pfeiler (Ženevský pilíř)** v divokém alpském prostředí S stěny Eigeru. Oba horští vůdci navrhli ohodnotit jejich zrealizovaný sen obtížností 6b+, 6b+, 7a, 7b+, 7a+, 7a+, 7a, 7b+ a 5, přičemž v cestě **Deep blue Sea** je nevyhnutné lézt místa do 7a...

Bonatti – druhý pokus

Jiří Chosé Šťastný z Horoklubu Chomutov se vrátil z francouzských Alp opět bez vrcholu. Ke svému pokusu o přezení Bonattiho pilíře na Petit Dru poznamenal:

„Na Petit Dru nám tentokrát krásně sněžilo, takže Bonatti je odložen na příští rok. Asi to bude chtít delší dovolenou a na počasí si tam holt počkat, když už si dělá co chce.“

Tentokrát jsme zvolili termín okolo úplňku a stejně to nepomohlo. Když jsme posledně prchali před bouřkou, tak muselo napadnout docela dost sněhu, protože severní stěny byly tentokrát pěkně vysněženy. Jak řekl klasik: Tento způsob léta zdá se mi poněkud nešťastný.

Snad aspoň to babí léto na písku vyjde...“

(Na fotografii je Bonattiho pilíř.)

Ach ti Cikáni...

V minulém čísle se nám v rubrice nové cesty podařilo nechtěně prohodit jména dvou prvovýstupců. Jak se to mohlo stát? Jednoduše - oba mají stejnou přezdívku – CIKÁN...

Abychom tedy uvedli vše na správnou míru, trochu vám je v příštím čísle představíme. V předstihu alespoň krátce:

Jiří Cikán Novotný (horní snímek) je z Ústí nad Labem a často leze s **Jirkou Prcasem Slavíkem**. Na zmíněné malé barevné fotografii je vidět při přezení cesty Mladí starci na Boňni. Tento Cikán je tedy oním spoluautorem cesty Manu Cho AF IXc na masiv KyKaMa.

Stanislav Cikán

Lukavský je ADRŠPAŠSKÁ legenda, svého času častý společník **Petra Špeka Slaniny**, kterého mimochodem před několika lety nazýval „TAJNÁ ZBRANĚ“. Na spodním černobílém snímku visí Cikán Lukavský za jednu ruku ve výlezové spáře při prvovýstupu cesty Dárek k narozeninám v Tisé. U kruhu jistí **Karel Bělina**. *(Na snímku je celkem pikantní hřbitov za zády obou divochů...)*

Snímek Mustang se stal vítězem festivalu horolezeckých filmů

Slovenský snímek Mustang Pavola Barabáše získal hlavní cenu 19. mezinárodního horolezeckého filmového festivalu, který dnes skončil v Teplicích nad Metují u Náchoda. Porota u vítězného snímku z

himálajského prostředí ocenila podmanivé, precizní, fascinující a duchovně bohaté zachycení jednoho z posledních magických míst na Zemi, řekla ČTK ředitelka festivalu Marie Jirmannová. V kategorii horolezecké sporty zvítězil francouzský snímek Patricka Berhaulta La Cordée de reve - Alpy z východu na západ. Mezi další oceněné filmy patřil v kategorii sporty v přírodě český snímek Jiřího Středy Cannondale Rallye Sudety 2001 z prostředí horských kol. Vítězný film v kategorii hory a život v horách je z Austrálie a jmenuje se Mimo koleje. Snímek režiséra Richarda Dennisona pojednává o 11.000 kilometru dlouhé cestě napříč Asií, kterou za 13 měsíců zdolali dva dvacetiletí Australané. Zvláštní ocenění poroty obdržely italský film Cristiana Furlana Všechno zbraněmi, který předvedl novou lezeckou techniku, a slovenská Expedice Sibiř Pavola Barabáše z prostředí vodáků. Expedice Sibiř obdržela i cenu diváků. Do hlavní soutěže bylo letos zařazeno 19 filmů českých i zahraničních tvůrců. Festival založil v roce 1981 horolezec a fotograf Miroslav Šmíd, který v roce 1993 tragicky zahynul při výstupu na Lost Arrow v Yosemitejském národním parku v Kalifornii.

(Zdroj ČTK)

Vliv podzemí na změnu výrazu tváře..

Před nějakým časem rozvinul v jednom svém článku v CAO News Standa Eminger teorii, že jeskyně, štoly a vůbec podzemí má jakýsi blíž nespecifikovaný vliv na jedince zde se nacházející. Projevuje se, eufemisticky řečeno, změnou výrazu ve tváři. Dokumentoval toto své zjištění několika snímky Ládi Vöröse, cudně opomenut ukázat ty své.

Lukáš Chalupecký z Teplic k tomuto problému před časem poznamenal:

„Malá poznámka k Emingrově narážce na zkoumání vlivu podzemí na debilní výrazy ve tváři u zástupkyň něžnějšího toho - pohlaví. Tak jsem to zkoumal trochu osobně - v díře pod Obrem v Ostrově a je to stejný!! Fotku, nevím jestli jsem ti ji náhodou už neposílal (Standovi jsem ji podstoupil), ale jestli se rozhodne ji publikovat nevím. Ona Jana je dost proti ;-)) Každopádně tady ji máš ještě jednou. A v civilu vypadá dotyčná opravdu jinak (líp ?) ;-))“

(Jano, my nic. To Lukáš! Pozn. redakce.)

E-mail od Lukáše Chalupeckého

„Přišlo mi tohle a i když to obvykle nedělám (neposílám dál tyhle přiblblé kolovací emajly), tentokrát jsem udělal výjimku. Asi jsem se zamyslel a pomyslel na ty lidi, kterým teď nedávno vzala všechno voda, a tak si tohle nemůžou přečíst (protože PC pod vodou nějak nefunguje).“

Ten nejhezčí kolovací dopis na světě, nad kterým bychom se měli opravdu zamyslet! Na tomto příběhu je opravdu něco pravdivého. Můj nejlepší přítel otevřel zupku od komody své manželky a vyjmul v hedvábném papíru zabalený balíček. Nebyl to jen tak obyčejný balíček, bylo v něm krásné dámské spodní prádlo. On ten balíček rozbalil a zadával se na to hedvábné a ty jemné krajky.

„To jsem já koupil, když jsme byli spolu poprvé v New Yorku. To mohlo být asi tak před 8 nebo 9 roky. Nikdy si to neoblkla. Chtěla si to oblaci při zvláštní příležitosti. A teď, myslím, že je ten pravý okamžik.“ Přiblížil se k posteli a položil to hedvábné prádlo k jiným věcem, které byly připraveny pro pohřební službu. Jeho žena totiž umřela. Pak se ke mě obrátil a řekl: „Neukládej nikdy nic na zvláštní okamžik. Každý den, který žiješ je zvláštní okamžik.“ A já stále dodnes myslím na jeho slova... Ta změnila můj život. Dnes tu vace a uklízím mě. Sednu si na balkon, kochám se přírodou a ignoruji plevel, který se rozrůstá mezi mými květinami. Trávím vace času s rodinou, s mým partnerem, s mými přáteli a mě v práci. Pochopil jsem, že život je sbírka

zkušenosti, kterých si máme vzít. Od teď si už nic neschovávám na později. Denně používám své každodenní sklanky. Když se mi chce, tak si obléknu mou novou koženou bundu i když jdu jen přes ulici do samožky. I máj nejdrazší parfem použiji, když se mi zachce. Slova jako např. „jednou“ nebo „při příležitosti“ už v mém slovníku neexistují. Když to stojí za to, tak chci dělat, slyšet i vědět vše hned. Nejsem si jistý, co by žena mého přítele udělala, kdyby věděla, že už ztřa nebude. „Ztřa“, které každý z nás bere na lehkou váhu. Myslím, že by určitě ještě zavolala své rodinné příslušníky a své blízké přítele. Třeba by i zavolala pár lidí, s kterými by urovnala pár nedorozumění a nebo by se i pár lidem omluvila za věci, které byly nevyjasněné. Odpustila by možná vše, čím je kdo ublížil. Ta myšlenka, že by třeba ještě šla do české restaurace (její zamilovaná kuchyně) se mi líbí. To jsou ty nevyjasněné maličkosti, které by mě rušily, kdybych věděl, že mé dny jsou spočítané. Na nervy by mi také šlo, že vám, že se už nemohu sejt s přáteli, které jsem chtěl jednoho „vhodného“ dne navštívit. Stejně tak by mi vadilo, že vám, že již nenapíši dopisy, které jsem chtěl jednoho „vhodného“ dne napsat. Že jsem svým milým dost často nezkal, že je miluji. Teď nepropasu, neodložím a neuložím nic, co mi dělá radost a co přináší smích do mého života. Stále si říkám, že každý den je zvláštní. Každý den, každá minuta, každá vteřina je zvláštní. Dostane-li tento dopis, znamená to, že existuje někdo, kdo Ti přeje něco dobrého. Jsi-li ale tak zaneprázdněn, že nemáš pár minut času přečíst a poslat toto poselství dále, protože „za chvíli, ztřa, za týden...“ je také dost času, možná už to nikdy neuděláš...

Pískovcové věže v okolí Nového Boru

Mezi známější lezecké terény poblíž Nového Boru patří Skály u Svojkova, Skály u Sloupu či Skály u Radvance. Nabízí především krásné okolí a relativní klid. S kvalitou materiálu (v tomto případě pískovce, i když známá věž Bílá paní je z čediče) je tu už horší. Většinou se jedná o lámaný a notně solivý pisek. Ve vrcholových knihách se dočtete, že mezi časté návštěvníky patří např. **Jindřiška Řeháková** (CAO Děčín), **Petr Vích**, **Přemek Miřijovský**, **Tereza Řeháková** (CAO Děčín) a samozřejmě „král“ těchto končin **Josef Rybička**...

Jéňa na Slovensku

Z vandru po Slovenských oblastech se uprostřed srpna vrátil Jan Jéňa Paul s manželkou. Procestovali místa známá i méně známá, např. Skalku u Trenčína Jéňa oblezl téměř celou. Bohužel cestu jim předčasně ukončil vytrvalý déšť...

Karel Bělina odjel na Mt. Blanc

Těsně před uzávěrkou tohoto čísla odjel do Francie **Karel Bělina**, **Michal Švajgl**, **Ivan Málek** a jejich kolega. V plánu mají výstup na nejvyšší horu Evropy Mt. Blanc klasickou cestou přes Ref. du Gouter. Držíme palce!

Jak dlouho ještě bude stěna odolávat?

Už deset let čeká na přemožitele (prvovýstupce!) stěna na SZ okraji Loupežnického hradu ve Vysoké Lípě. Do vzácně pevné, mírně převislé, hladce vyhlížející stěny (vpravo od "Kónické cesty") se pustil **Evžen Hollmann**, který do stěny zasadil 4 stabilní kruhy a skončil tak ve dvou metrech hladkého pásu, ani ne 5 metrů pod vrcholem. Od té doby zkoušel dolézt tuto nádhernou linii několik lezců (**Pavel Henke**, **Vladislav Nehasil**, horolezci z Německa...), ale nikdo neuspěl.

Čeká se proto na pokusy o dokončení od naší lezecké špičky – z kolébky Labského lezení – například **Rostu Štefánka**, na lezce z HUDY sportu, nebo na pokusy **Petra Slaniny** či veterána **Jirky Slavíka**. Bohužel to nikdo z nich zatím ani nezkusil. V rukávu zůstávají také lezci z repre ČHS, na které má spojení Pavel Henke a již jednoho borce oslovil. Zatím nenašel čas...

Jak dlouho bude ještě tato pěkná stěna odolávat?

David Nehasil, správce oblasti

Otíkovy mokré sny

Tak zas jednou jo. Na hroudu s názvem Peak 4810 vede nová cesta Otíkovy mokré sny za 9-9. Jedná se o 1.100 metrů kolmého zdiva a dvanáct dní tvrdé práce. **Márovi Holečkovi** při prvovýstupu sekundovali **Šatavis** a **Johny**.

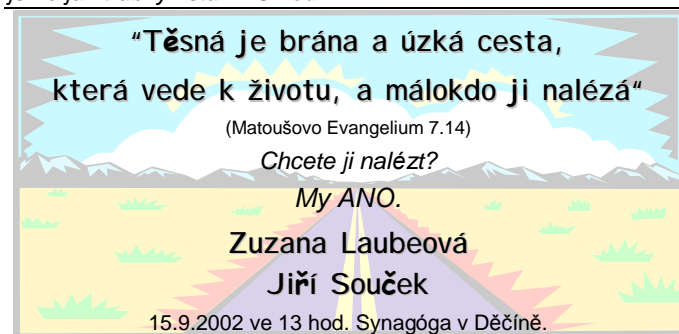
-jh-

GRATULUJEME!

Dne 29. srpna 2002 v 22:14 hodin se **Janě** a **Martinovi Červenkovým** narodil syn **Michal**. Mladý a nadějný horolezec měřil 50 centimetrů a vážil 3280 gramů. **Gratulujeme!!**

Zakleté Petit Dru

Také **Jan Horáček Horák** (CAO Děčín) dal na Petit Dru druhý neúspěšný pokus (v cestě Passage Carriak 7a+/A2): „Minulý týden jsem byl po druhé v Chamonix ale přijeli jsme tam, vyšlapali pod kopec, večer padla mlha a ráno, když jsme nastupovali, začalo pršet a nepřestalo, tak jsme slezli dolů. A to jsme jak trubky vstali v 5 hodin...“

Rukavice GEKONKY

Miroslav Miščík na jedné zimní schůzi CAO Děčín rozdával zájemcům tzv. rukavice GEKONKY – plátěné rukavice, které mají na dlaních a prstech nalepené malé gumové polštářky „přísavky“. S úspěchem jsme je použili např. na zimním Bořni. Nyní se vrátil **Dan Hölzl** se zajímavým zjištěním, že v Rusku GEKONKY přímo letí a nechybí ve výbavě žádného horolezce..

Oblíbená lezecká hospůdka odříznuta od světa

Oblíbený cíl horolezců, restaurace Samson alias „U Kosti“ v Dolním Žlebu, zůstala delší dobu téměř odříznuta od světa. Více jak stoletá voda zde zatopila (a místy odtrhla) příjezdovou silničku a odnesla i přívoz. Dolní Žleb tak zůstal odkázán jen na železnici.

Pražák Zippich v Ostrově

V sobotu 31.8. se v kempu Pod Císařem zčista jasna objevil „ztracený syn“ **Petr Zippich Štěpán** ve společnosti **Aničky Petákové**. Pozdravil se se známými, prohodil pár slov a ještě než odešel lézt slíbil, že brzy své (pro některé záhadné) zmizení objasní...

I. ročník rychlostního závodu sekaček

Jak nás informoval **Milan Schwarzik Švarc** z Ostrova, úspěchem skončil historicky první rychlostní závod travních sekaček, který proběhl 10. srpna 2002 na lukách a pastvinách v okolí kempu Pod Císařem. Na náročnou trasu vyrazila dvě silná družstva, tvořená pilotem sekačky, závozníkem a mechanikem. Borci se svými stroji přímo prolétli kolem kempu, vystříhli dvě ukázkové lajny anglického trávníčku přes palouk a hříště až k rybníku, obkroužili rekreační zařízení vyděšených a nic nechápajících (jak jinak) policajtů a spanilou jízdou zakončili v restauraci. Zde proběhla neméně náročná druhá část akce, která se nečekaně protáhla až do pozdních nočních hodin. Tvrzení, že horolezci se umí náramně bavit, zůstává v platnosti...

VÝROČÍ

ZÁŘÍ 2002

- 4.9. **Milan Schwarzik Švarc**
- 7.9. **Pavel Pavouk Černý**
- 8.9. **David Lošťák**
- 12.9. **Petr Zippich Štěpán**
- 18.9. **Alena Andělová**

Všem oslavencům blahopřejeme
a přežeme hodně zdraví, úspěchů
a spokojenosti...

ČEKÁ NÁS...

KALENDAŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 22.9. **Cyklistická časovka na 100 km.** Podzimní část. Srdečně zveme všechny zájemce – přijďte si zazávodit sami se sebou a příjemně strávit dopoledne se stejně postiženými kamarády. Trasa časovky i pravidla zůstávají stejná jako v minulých letech. Start je v 10.00 hod. od Východního nádraží v Děčíně, cíl v restauraci Kocanda. Info Uher, Mišítková
- 24.9. **Cyklistická časovka do vrchu.** Podzimní část. 13,5 km dlouhá časovka z Nebočad (rest. Kovárna) na Bukovou horu. Start je v 16.00 hod. Info Uher, Mišítková
- 11.-13.10. „**Podzimní lezení Bořeň 2002**“ XII. ročník srazu horolezců na Bořni, pořádá CAO Děčín. Všichni jste srdečně zváni! Info Chára
- 19.10. **Hřeben Krušných hor na kolech**, IV. ročník. Vlakem do Litvínova, odtud na Fláje a po hřebeni do Děčína. Cestou zastávky v osvěžovnách všeho druhu. Info Uher, Mišítková
- 20.10. **Horolezecký orientační závod** Info Pospíšil
- 26.10. **Rozlučka s letním časem.** II. ročník společenské akce CAO Děčín. Zváni jsou všichni zájemci o posezení v kruhu přátel!! Restaurace U Kostí, Dolní Žleb. Info Chára, J.Švihnos

OKÉNKO

HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK VARNSDORF

ZÁŘÍ - ŘÍJEN

Lezení v různých oblastech

V průběhu celého roku zůstává možnost individuálních tréninků
v Boulder centru ve sportovní hale.

Pravidelné schůze se konají každý poslední pátek v měsíci v restauraci
Hraniční buk od 20:00 hodin.

Informace na tel.:

0413 / 373101, 370987, 373333 nebo mobil 0606 / 277274

Stanislav Feigl, předseda HK Varnsdorf

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

PO UZÁVĚRCE

Dost neuvěřitelný e-mail přišel po uzávěrci tohoto čísla od Honzy Horáka:

„Teď mi psala Máťa, že její kamarádi Bedříšci spali o víkend v Labáku kus od Vojtěcha. V sobotu 31.8. večer, asi kolem 19. hod., se tam najednou objevil nějaký člověk, polil benzinem celý bivak i to sezení a celé to zapálil. Stihl ukrást pilu a zmizel. Běd'ové to viděli na vlastní oči a našťestí se jim oheň podařilo po dlouhém boji uhasit. To víš – benzin a navíc bylo před tím ještě sucho. Tak já a všichni okolo doufáme, že se tam nevrátí dodělat to, když mu to teď' překazili. Je to fakt drsný! A Máťa prosí, jestli by se to nedalo ještě napsat do CAO News. Nějak to ventilovat. Přeci je to náš bivak a teď, když už je zakázanej sraz pod Vojtěchem, tak by bylo blbý přijít ještě, kvůli nějakému blbci o vstup do Labáku!! S pozdravem Horáček.“

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

PŘÍŠTÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE SE BUDE KONAT VE STŘEDU 2. ŘÍJNA 2002
V RESTAURACI ZA VĚTREM V DĚČÍNĚ ŠKRABKÁCH. ZAČÁTEK SCHŮZE
JE OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY CAO News OD 17:45 HOD.
NA PROGRAMU BUDE LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ.

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

V příštím čísle

- Povídání nejen o Piku Lenina od Ivana Náhlíka
- Hvězdičkové cesty v Ostrově jak je vidí Jirka Šťastný
- Malé profily Jirky Nováka a Standy Lukavského
- Informace z méně známých lezeckých oblastí
 - Nebudou chybět pravidelné rubriky
 - a samozřejmě mnoho dalšího....

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 2.10.2002!

Horám zdar!